



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Кзз 536/2023  
29.06.2023. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивана Димитријевића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Димитријевића, адвоката Милоша Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 20/22 од 21.11.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 51/23 од 17.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2023. године, једногласно је донео

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Димитријевића, адвоката Милоша Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 20/22 од 21.11.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 51/23 од 17.03.2023. године.

## Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 20/22 од 21.11.2022. године, остављена је у целини на снази правноснажна пресуда Вишег суда у Краљеву К 80/14 од 31.12.2018. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 223/19 од 02.04.2019.године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што су окривљени Дмитар Томашевић, окривљени Иван Димитријевић и окривљени Радомир Илић, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, осуђени и то окривљени Дмитар Томашевић и окривљени Иван Димитријевић на казну затвора у трајању од пет година, а окривљени Радомир Илић на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у које казне им је урачунато време проведено у притвору од 31.08.2014. године до 09.02.2015. године, а окр.Ивану Димитријевићу се у изречену казну затвора урачунава и време проведено у притвору од 29.09.2022. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Окривљени Иван Димитријевић је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у корист буџетских средстава, а о

чијој висини ће бити донето посебно решење, као и паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 51/23 од 17.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ивана Димитријевића, а пресуда Вишег суда у Краљеву К 20/22 од 21.11.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ивана Димитријевића, адвокат Милош Марковић, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења произлази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или да преиначи првостепену пресуду и ослободи окривљеног оптужбе која му се ставља на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Ивана Димитријевића у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама закона не могу заснивати, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Бранилац као незаконите доказе наводи потврду о привремено одузетим предметима МУП Дирекција полиције ПУ Краљево одељење криминалистичке полиције Ку 1425/14 од 31.08.2014. године и записник о увиђају ВЈТ у Краљеву Кти 35/14 од 31.08.2014. године.

Потврда о привремено одузетим предметима МУП Дирекција полиције ПУ Краљево је, по наводима захтева незаконит доказ, јер је окривљени Иван Димитријевић услед принуде, физичке силе и тортуре, коју је претрпео од стране полицијских службеника, био принуђен да стави потпис на ту потврду, а што потврђује медицинска документација, као и стање у коме је окривљени доведен на саслушање пред ВЈТ у Краљеву дана 02.09.2014. године, што је констатовано на записнику. Овакав доказ, који је прибављен тортуром и мучењем није законит доказ и као такав га је требало издвојити из списка предмета пошто се на њему не сме заснивати одлука суда.

У списима предмета налази се потврда о одузетим предметима Ку 1425/14 од 31.08.2014. године, а која је потписана од стране овлашћеног службеног лица и окривљеног Ивана Димитријевића, у којој је означено да су овлашћена службена лица дана 31.08.2014. године, на основу члана 147. ЗКП, приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, - прегледа лица и возила марке „Дачиа ...“ рег.ознака ... од лица Ивана Димитријевића привремено одузела предмете, међу којима и наведено путничко возило са саобраћајном дозволом и кључевима за стартовање тог возила.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела... да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ... а у ставу 2. истог члана прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. полиција може:

да тражи потребно обавештење од грађана, да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага, ... да предузме друге потребне мере и радње, те да о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи и предметима који су пронађени или одузети, а могу бити од интереса за кривични поступак, саставе записник или службену белешку.

Одредбом члана 147. ЗКП прописано је да ће орган поступка предмете који се морају одузети по кривичном закону или могу послужити као доказ у кривичном поступку привремено одузети и обезбедити њихово чување, док је одредбама члана 150. ЗКП прописано да се лицу од кога су предмети одузети издаје потврда у којој ће се ти предмети описати, навести где су пронађени, од кога се одузимају као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Према томе, потврда о привремено одузетим предметима Ку 1425/14 од 31.08.2014. године је сачињена сходно овлашћењима службених лица у сислу члана 286. ЗКП и испуњава све законске услове у смислу члана 147. и 150. ЗКП, имајући у виду њену садржину, па по оцени Врховног суда, формално по начину прибављања и по садржини није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Питањем законитости потврде, с аспекта одбране окривљеног- тврдњама о наводној тортури која је над њим вршена пре потписивања потврде, су се бавили првостепени и другостепени суд и, имајући у виду протек времена, чињеницу да у време спровођења истраге ова повреда није истицана од стране одбране, као и остале околности, закључили су да се не могу прихватити тврдње окривљеног у погледу примене силе и наносења повреда од стране полицијских службеника. Детаљна анализа доказа о наводима окривљеног представља утврђивање чињеничног стања, па је и питање условљености потписивања потврде претходно спроведеном тортуром над њим, на коју се поново указује у захтеву за заштиту законитости, ствар утврђивања чињеничног стања, којом се Врховни суд, по ванредном правном средству, не може бавити, јер повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу цитиране одредбе члана 485 став 4. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног Ивана Димитријевића у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу и то записнику о увиђају ВЈТ у Краљеву Кти 35/14 од 31.08.2014. године путничког моторног возила регистарских ознака ... марке Mercedes ..., који је прибављен супротно одредбама Закона о полицији, јер ова радња представља радњу претресања путничког моторног возила, којом се задире у одређене шупљине и конструкционе преграде, а не прегледа, и на њу се примењују одредбе 157. и 158. ЗКП. Поред тога одредбом члана 51. Правилника о полицијским овлашћењима прописано је да полицијски службеник уколико за време прегледа утврди да постоје околности због којих је потребно извршити претресање мора затражити наредбу суда у смислу члана 155. ЗКП. Поступањем на наведени начин овако прибављени докази су незаконити и на њима се не може заснивати судска одлука.

У списима предмета се налази записник о увиђају ВЈТ у Краљеву Кти 35/14 од 31.08.2014. године у коме је констатовано да је возило регистарских ознака ... марке Mercedes ... прегледано и фотографисано од стране крим техничара и полицијских службеника у присуству Заменика јавног тужиоца, па је у конструкционој шупљини пода возила, између осталог пронађено 13 пакета са материјом за коју се касније испоставило да је опојна дрога марихуана.

Доказна радња увиђаја предвиђена је одредбом члана 133. став 1. ЗКП у којој је наведено да се увиђај предузима када је за утврђивање или разјашњење неке чињенице

у поступку потребно непосредно опажање органа поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да предмет увиђаја може бити лице, ствар или место. Ставом 3. истог члана прописано је да ће приликом предузимања увиђаја орган поступка по правилу затражити помоћ стручног лица форензичке, саобраћајне, медицинске или друге струке, које ће по потреби, предузети и проналажење, обезбеђивање или описивање трагова, извршити потребна мерења и снимања, сачинити скице, узети потребне узорке ради анализе или прикупити друге податке.

Одредбом члана 135. став 1. ЗКП прописно је да се увиђај на ствари предузима над покретним и непокретним стварима окривљеног или других лица. Ставом 2. прописано је да је свако дужан да органу поступка омогући приступ стварима и пружи потребна обавештења, а под условима из члана 147. ЗКП овог законика, покретне ствари се могу привремено одузети. Ставом 3. истог члана прописано је да ако је ради предузимања увиђаја потребно ући у зграде, станове и друге просторије, примењују се одредбе члана 155. и члана 158. став 1. тачка 1) овог законика.

Неосновани су наводи браниоца да је радња која је извршена на возилу у ствари претрес возила, сходно одредби члана 155 ЗКП, који је незаконит, јер за претрес возила није било наредбе суда.

Супротно тврдњи браниоца, у конкретном случају је обављен увиђај возила, у складу са одредбом члана 135. ЗКП, а што је и констатовано на записнику о увиђају, формално сачињеном у складу са одредбама ЗКП од стране заменика јавног тужиоца ВЈТ у Краљеву, као органа поступка. За увиђај на ствари у смислу члана 133и 135 ЗКП, није потребна наредба суда, док се, с друге стране радња претресања из члана 155 ЗКП односи на претресање стана и других просторија, док је у овој ситуацији предмет увиђаја било возило- као покретна ствар, па је и предметни Записник о увиђају-као доказ- по оцени Врховног суда, законит доказ.

Према томе побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

У поднетом захтеву бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, наводима да је:

- суд након доношења решења којим се дозвољава понављање правноснажно окончаног поступка, доделио предмет на даље поступање већу које је у истом саставу већ судило у поступку у односу на који је дозвољено понављање поступка, састављено од судија Зорана Грковића, председника већа, Љиљане Драшковић и Каролине Милановић, чланова већа, односно већу идентичног састава које је донело пресуду К 20/22 од 21.11.2022. године, која се побија захтевом за заштиту законитости;

- у поновљеном поступку је учествовао и исти заменик јавног тужиоца ВЈТ у Краљеву Ђорђевић Милан, који је претходно био обрађивач предмета у којем је суђено у одсуству окр.Ивану Димитријевићу;

- у другостепеном поступку пред Апелационим судом у Крагујевцу такође је учињена повреда закона на тај начин што су судије Олга Пековић, председник већа и судија Мирјана Војиновић, члан већа другостепеног суда учествовале у доношењу другостепене одлуке Кж1 51/23 од 17.03.2023. године, која се побија овим захтевом за заштиту законитости, а пре тога су исте судије учествовале у поступку и то Олга Пековић као члан већа приликом одлучивања о жалби на притвор окривљеног, а судија Мирјана Војиновић, као члан већа приликом доношења пресуде у другостепеном поступку раније, а тако и приликом одлучивања о жалби на притвор.

Међутим, бранилац оваквим наводима захтева указује на сумњу у погледу непристрасности судија које су поступале у наведеном предмету, као и заменика

тужиоца, имајући у виду њихове процесне улоге, које одредбама Законика о кривичном поступку нису предвиђене као основ обавезног изузећа судије, на који начин бранилац окривљеног заправо указује на повреду члана 37. став 2. ЗКП, која повреда закона није законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због кога окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, јер сумња у непристрасност судије као факултативни основ за изузеће од судијске дужности прописана чланом 37. став 2. ЗКП, није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, која се односи само на обавезно изузеће судије које је наведено у одредби члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП, па се Врховни суд у оцену ове повреде није упуштао.

Такође, наводи браниоца у погледу права на правично суђење и предлога за делегацију надлежности суда ради економичности, целисхосности и ефикасности вођења кривичног поступка, не представљају законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу цитиране одредбе члана 485 став 4. ЗКП, па се Врховни суд није упуштао ни у оцену ових повреда.

Осталим наводима захтева бранилац истиче повреду одредбе члана 425а став 5. ЗКП, која се односи на притворске разлоге, као и друге повреде закона које се односе на доношење посебног решења о продужењу притвора, те опширно образлаже одредбе ЗКП и Устава РС у погледу притворских разлога и одлучивања о истом, те истиче чињенице да је окривљени Иван Димитријевић био неосновано лишен слободе, супротно члану 212. ЗКП, незаконито задржан у КПЗ Забели, које повреде закона, не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, те се Врховни суд у оцену истих није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник**  
**Маша Денић,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић